

Voorzitter, raadsleden en collegeleden,
Dank u wel dat ik u vanavond mag toespreken.

De afgelopen tijd is er veel gesproken over de staat van de openbare ruimte in de binnenstad van Grave.

Ook Centrummanagement Grave heeft hier al veel aandacht voor gevraagd.

Niet omdat wij vinden dat alles anders moet, maar omdat wij signalen ontvangen van ondernemers, bewoners en bezoekers die zich zorgen maken over de uitstraling, toegankelijkheid en het onderhoud van onze historische binnenstad.

Ik heb het burgerinitiatief de afgelopen periode nauw gevolgd en daarmee bekruipt mij soms het gevoel dat de discussie vooral is komen te draaien om wie er gelijk heeft. Dat vind ik jammer.

Zonder ook in die discussie te verzanden en zonder in detail te treden, wil ik vanavond graag drie gedachten met u delen over het proces en de manier waarop dit door veel inwoners én ondernemers wordt ervaren.

Allereerst sta ik graag stil bij **het verschil tussen de norm op papier en de werkelijkheid die mensen ervaren.**

Vorige week verscheen het artikel* in de Gelderlander waarin werd gesteld dat het grootste gedeelte van de bestrating van het centrum van Grave de hoogste waardering krijgt. Dat zal ongetwijfeld gebaseerd zijn op objectieve normen en metingen.

Maar de vraag die inwoners, ondernemers, ouderen, rolstoelgebruikers, mensen met een rollator of ouders met een kinderwagen stellen, is vaak een andere.

Niet: voldoet deze straat aan de norm?

Maar: voelt deze straat prettig, veilig en toegankelijk om te gebruiken?

Dat zijn twee verschillende vragen.

Een straat kan technisch voldoen aan alle richtlijnen en toch door gebruikers als oncomfortabel of onveilig worden ervaren.

Daarom wil ik u vragen niet alleen naar rapporten en beoordelingen te kijken, maar vooral ook te luisteren naar wat inwoners en bezoekers daadwerkelijk ervaren wanneer zij door onze binnenstad lopen.

Want uiteindelijk gaat een centrum niet over cijfers op papier, maar over mensen.

Dan kort over het **terugkerende argument over verdeling van financiële middelen over alle kernen** binnen de gemeente.

Dat begrijp ik. Natuurlijk moeten alle kernen aandacht krijgen.

Maar soms gaat het niet alleen over geld. Soms gaat het over keuzes maken.

Ik moet daarbij denken aan een schoolklas waarin alle kinderen hetzelfde uniform krijgen. Dat klinkt eerlijk, want iedereen krijgt precies hetzelfde. Maar het ene kind heeft misschien een maat groter nodig, het andere kind een aangepaste schoen en weer een ander kind een extra jas.

Een goede school kijkt niet of alle kinderen hetzelfde krijgen. Een goede school kijkt of ieder kind krijgt wat het nodig heeft.

Zodra zorgen richting de gemeente worden uitgesproken, volgt vaak direct de reactie dat er meer kernen zijn en dat het beschikbare budget beperkt is.

Dat zal best waar zijn, maar daarmee verdwijnen de zorgen niet. Die verdienen het om serieus bekeken en besproken te worden.

Mijn derde punt gaat dus over **communicatie**.

Wat veel betrokken inwoners en ondernemers frustreert, is niet eens dat er niet direct oplossingen komen.

Het grootste probleem is vaak dat men niet weet wat er gebeurt, welke afwegingen worden gemaakt en wat er op de agenda staat.

Mensen willen graag meedenken en hebben écht wel geduld. Maar daarvoor moeten zij wel weten waar zij aan toe zijn.

Ik merk bovendien dat behoorlijk wat mensen inmiddels een beetje klaagmoe zijn geworden.

Niet omdat de problemen zijn verdwenen, maar omdat zij het gevoel hebben dat signaleren toch weinig oplevert.

Dat is een ontwikkeling waar we voorzichtig mee moeten zijn.

Minder meldingen betekenen niet automatisch dat alles beter gaat.

Beste Raadsleden,

Ik wil afsluiten met een oproep.

Laten we deze discussie niet voeren als een tegenstelling tussen Grave en andere kernen.

Laten we ook niet verzanden in rapportcijfers, percentages of technische normen.

Laten we vooral kijken naar wat inwoners ervaren, naar wat bezoekers zien en naar wat nodig is om trots te kunnen zijn op onze historische binnenstad.

Niet door miljoenen uit te geven aan een volledige herinrichting, maar door zichtbaar aandacht te hebben voor onderhoud, toegankelijkheid en een open gesprek met de mensen die er iedere dag wonen, werken en ondernemen.

Dank u wel.

* <https://www.gelderlander.nl/land-van-cuijk/inspecteurs-bestrating-centrum-grave-in-uitstekende-staat~a956331c/>